ÎNVIERE

În noaptea aceasta avut-am tainic vis
Un vis ce cobora din înălţimi de nedescris
Din hăul nefiinţei şi-a vieţii rădăcini
Prinse-se loc în sufletu-mi un vechi mister divin.
Şi se făcea că-n chinuri din focul de lumini
Mi se născuse în suflet un minunat destin,
Iubeam întâia dată un chip suav de fată
Iar eu simţeam că nu sunt eu ci umbra dealtădată,
Stăteam cuprins de gânduri în noaptea adâncă a sufletului meu,
Priveam spre naltul cer albastru şi mă uitam spre stele,
Şi dintr-odată ca într-un basm lumea pieri cu toate cele.
Apoi eu mă trezisem din visul de cleştar
Şi mă-ntrebam în gându-mi de-i totul în zadar
De ce trăiesc pe lume, de ar avea vreun rost
Tot chinu-acesta jalnic, tot visul cel duios ?
Dar nu, nu mă trezisem căci încă mai visam
Sau nici nu adormisem, nici nu mai existam,
Iar am privit spre stele, spre astrul alb şi suav
Dar luna era roşie, privirea ei de gheaţă
Credeam că nu voi mai cunoaşte o altă dimineaţă,
Era o cruce mare pe faţa-i sângerândă
Iar inima din pieptu-mi era tot mai plăpândă,
Căci stelele plângeau cu lacrimi mari de foc
Iar eu credeam că-n lumea asta nu mai există loc
Pentru un om ca mine străin de-aproape tot,
De idealuri sacre, de magice iubiri
De tot ce-nseamnă în lume amăgitor destin.
Am ştiut atunci pe dată că omul din mine a murit
Şi-odată cu el un întreg univers a pierit,
Am început să plâng, de fericire însă
Căci s-a născut din moarte un altul pe pământ
Cel plămădit din stele, lumină şi cuvânt.
Nu mai eram eu însumi, hain şi egoist
Nu mai eram acelaşi veşnic trist
Descoperit-am taina rostită de Hristos
Numai de-aveţi iubire aveţi pe lume-un rost
Îmbrăţişat-am stele, luna cu cer cu tot
M-am bucurat că astăzi a înviat Hristos
Din omul vechi rămas-a cenuşa-i de prisos
Străluce astăzi Omul nou, pe veci cucernic credincios.
Acesta-i visul tainic pe care l-am avut
Însăşi din crucea lumii, îmi pare s-a născut,
Şi-am înţeles că omul în sufletul său poartă
Sămânţa nemuririi şi-a veciniciei soartă,
Lumină din luceferi, sânge din sfânt potir
Iubirea – taina sacră s-a pogorât din cer
Pe crucea din Golgota s-a săvârşit etern mister,
A înviat speranţa prin Domnul nostru Iisus
Căci mântuirea noastră ne vine doar de sus.

ROBERT TRIF (10.10.1999)